A BIZOTTSÁG (EU) 2015/1559 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2015. szeptember 18.)

az Indiából behozott alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövekre vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendeletre ([1]) (a továbbiakban: az alaprendelet) és különösen annak 7. cikke (4) bekezdésére,

a tagállamokkal folytatott konzultációt követően,

mivel:

1. AZ ELJÁRÁS

1.1. Az eljárás megindítása

(1) 2014. december 20-án az Európai Bizottság (a továbbiakban: a Bizottság) az alaprendelet 5. cikke alapján dömpingellenes vizsgálatot indított az Indiából (a továbbiakban: érintett ország) származó alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövek Európai Unióba történő behozatalára vonatkozóan. A Bizottság az eljárás megindításáról értesítést tett közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ([2]) (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló értesítés).

(2) A vizsgálatot a Bizottság azt követően indította meg, hogy 2014. november 10-én a Saint-Gobain PAM csoport (a továbbiakban: panaszos) panaszt nyújtott be az alakítható öntöttvasból készült csövek teljes uniós termelésének több mint 25 %-át képviselő gyártók nevében. A panasz bizonyítékot tartalmazott a dömpingre, illetve az abból eredő jelentős kárra vonatkozóan, és így elegendőnek bizonyult a vizsgálat megindításához.

(3) 2015. március 11-én a Bizottság szubvencióellenes vizsgálatot indított az Indiából származó alakítható öntöttvasból készült csövek Unióba történő behozatalára vonatkozóan, és külön vizsgálatot indított. A Bizottság az eljárás megindításáról értesítést tett közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ([3]). A vizsgálat jelenleg is folyamatban van.

1.2. Érdekelt felek

(4) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben a Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy a vizsgálatban való részvételüket biztosítandó vegyék fel vele a kapcsolatot. A Bizottság emellett kifejezetten tájékoztatta a panaszosokat, más ismert uniós gyártókat, az ismert exportáló gyártókat, az indiai hatóságokat, az ismert importőröket, a vizsgálat megindításában érintettként ismert szállítókat és felhasználókat, kereskedőket, valamint szövetségeket a vizsgálat megindításáról, és felkérte őket a részvételre.

(5) Az érdekelt feleknek lehetőségük nyílt a vizsgálat megindításával kapcsolatos észrevételeik megtételére, valamint a Bizottsággal és/vagy a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselővel tartandó meghallgatás kérelmezésére. Az eljárás megindításával kapcsolatos észrevételek megtételének céljából egyetlen érdekelt fél sem kért meghallgatást.

1.2.1. *Mintavétel*

(6) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben közölte, hogy az alaprendelet 17. cikke alapján mintavételt végezhet az érdekelt felek körében.

([1]) HL L 343., 2009.12.22., 51. o.
([2]) Értesítés az Indiából származó, alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövek behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról (HL C 461., 2014.12.20., 35. o.).
([3]) Értesítés az Indiából származó, alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövek behozatalára vonatkozó szubvencióellenes eljárás megindításáról (HL C 83., 2015.3.11., 4. o.).

Mintavétel az uniós gyártók és importőrök körében

(7) Az uniós gyártók körében nem volt szükség mintavételre. Az érintett terméket az Unión belül csak három vállalat vagy vállalatcsoport gyártja, ezek közül kettő, melyek együttesen az Uniós össztermelés mintegy 96 %-át képviselik, együttműködtek a vizsgálatban.

(8) Ami az importőröket illeti, a Bizottság annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát, felkérte a független importőröket, hogy nyújtsák be az eljárás megindításáról szóló értesítésben kért információkat. Az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott határidőn belül egyetlen független importőr sem jelentkezett.

Mintavétel az indiai exportáló gyártók körében

(9) A Bizottság annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát, felkérte az összes indiai exportáló gyártót, hogy nyújtsák be az eljárás megindításáról szóló értesítésben kért információkat. Ezenfelül a Bizottság felkérte az Indiai Köztársaság Európai Unió mellett működő képviseletét, hogy nevezze meg és/vagy lépjen kapcsolatba az esetleges további exportáló gyártókkal, amelyek adott esetben részt kívánnak venni a vizsgálatban.

(10) Az érintett ország két exportáló gyártója bocsátotta rendelkezésre a kért információkat, és járult hozzá ahhoz, hogy felvegyék a mintába. A vizsgálati időszakban ezek a vállalatok teljesítették az indiai kivitel 100 %-át. A Bizottság ezért úgy döntött, hogy a mintavétel nem szükséges.

1.2.2. *A kérdőívre adott válaszok*

(11) A Bizottság kérdőívet küldött mindkét együttműködő indiai exportáló gyártónak, a három uniós gyártónak, valamint azon felhasználóknak, amelyek az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott határidőn belül jelentkeztek.

(12) A kérdőívre a két indiai exportáló gyártó, két uniós gyártó és több tucat felhasználó válaszolt.

1.2.3. *Ellenőrző látogatások*

(13) A Bizottság összegyűjtötte és ellenőrizte a dömping, az abból következő kár és az uniós érdek ideiglenes megállapításához szükséges valamennyi információt. A következő vállalatok telephelyén került sor az alaprendelet 16. cikke szerinti ellenőrző látogatásokra:

Uniós gyártók

— SAINT-GOBAIN PAM, Pont-à-Mousson, Franciaország; SAINT-GOBAIN PAM ESPANA S.A., Madrid, Spanyolország; SAINT-GOBAIN PAM Deutschland GmbH, Saarbrücken, Németország

— Duktus Rohrsysteme Wetzlar GmbH, Wetzlar, Németország

Kapcsolatban álló értékesítési vállalatok

— SAINT-GOBAIN PAM PORTUGAL S.A., Lisszabon, Portugália

— SAINT-GOBAIN PAM ITALIA S.p.A., Milánó, Olaszország

— SAINT-GOBAIN PAM UK, Stanton-by-Dale, Egyesült Királyság

— SGPS BELGIUM S.A., Landen, Belgium

Indiai exportáló gyártók

— Electrosteel Castings Ltd, Kolkata, India és az azzal kapcsolatban álló vállalat, a Lanco Industries Limited (amely Srikalahasthi Pipes Limited néven ismert), Andhra Pradesh, India.

— Jindal Saw Limited, Újdelhi, India

Kapcsolatban álló importőrök/kereskedők

— Electrosteel Europe S.A., Franciaország, amelyhez a következő fiókvállalatok tartoznak:

  — Electrosteel Europe S.A. Sucursal En Espana, Spanyolország

  — Electrosteel Europe S.A. Succursale Italia, Olaszország

  — Electrosteel Europe S.A. Niederlassung Deutschland, Németország

— Electrosteel Castings (UK) Ltd, Egyesült Királyság

— Electrosteel Trading S.A. Spanyolország

— Jindal Saw Italia SPA, Olaszország

— Jindal Saw Pipeline Solutions Limited, Egyesült Királyság

1.3. **A vizsgálati időszak és a figyelembe vett időszak**

(14) A dömpingre és a kárra vonatkozó vizsgálat a 2013. október 1. és 2014. szeptember 30. közötti időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak) terjedt ki. A kár felmérése szempontjából lényeges tendenciák vizsgálata a 2011. január 1. és a vizsgálati időszak vége közötti időszakra (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) terjedt ki.

2. **AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK**

2.1. **Érintett termék**

(15) Az érintett termékek az Indiából származó, jelenleg az ex 7303 00 10 és ex 7303 00 90 KN-kód alá besorolt, alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövek (a továbbiakban: alakítható csövek). A fenti KN-kódok csak tájékoztató jellegűek.

(16) Az alakítható csöveket az ivóvízellátáshoz, a szennyvízelvezetéshez és mezőgazdasági területek öntözéséhez használják. Az alakítható csövekben a víz továbbítása nyomással, vagy egyszerűen a gravitáció kihasználásával történik. A csövek átmérője a 60 mm és a 2 000 mm közötti tartományba esnek, hosszúságuk 5,5, 6, 7 vagy 8 méter. A csöveket általában cementtel vagy egyéb anyaggal bélelik, kívülről horganyozással vagy festéssel felület-kezelik, vagy szalaggal tekerik körbe. A legjelentősebb végfelhasználók a közműszolgáltató vállalatok.

2.2. **Hasonló termék**

(17) A vizsgálat során megállapították, hogy az Indiában gyártott és értékesített, valamint az Unióban gyártott és értékesített termék alapvető fizikai, kémiai és műszaki tulajdonságai megegyeznek.

(18) Következésképp a Bizottság e szakaszban úgy ítélte meg, hogy e termékek az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett hasonló termékek.

3. **DÖMPING**

3.1. **Rendes érték**

(19) Az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdése alapján a Bizottság először megvizsgálta, hogy az egyes együttműködő exportáló gyártók esetében a belföldi értékesítés összmennyisége reprezentatívnak tekinthető-e. A belföldi értékesítés akkor minősül reprezentatívnak, ha a hasonló termék független vevők részére hazai piacon történő belföldi értékesítésének összmennyisége az egyes exportáló gyártók esetében eléri az érintett termék Unióba irányuló exportértékesítési összmennyiségének legalább 5 %-át a vizsgálati időszak alatt. Ennek alapján megállapítást nyert, hogy a hasonló termék belföldi piacon bonyolított összértékesítése az exportáló gyártók mindegyike esetében reprezentatív volt.

(20) A Bizottság ezt követően azonosította azokat a belföldön értékesített terméktípusokat, amelyek a reprezentatív belföldi értékesítésekkel rendelkező exportáló gyártók esetében azonosak vagy összehasonlíthatóak voltak az Unióba irányuló exportra értékesített terméktípusokkal.

(21) A Bizottság ezután – az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdése szerint – megvizsgálta minden egyes, az Unióba irányuló kivitel keretében értékesített terméktípusokkal azonos vagy összehasonlítható terméktípus tekintetében, hogy az egyes együttműködő exportáló gyártók hazai piacon történt belföldi értékesítése reprezentatív volt-e. Egy adott terméktípus belföldi értékesítése abban az esetben reprezentatív, ha e terméktípus vizsgálati időszak alatti, független vevők részére történt belföldi értékesítésének összmennyisége eléri az Unióba irányuló exportra értékesített azonos vagy összehasonlítható terméktípus összmennyiségének legalább 5 %-át. Ennek alapján a Bizottság arra a megállapításra jutott, hogy bizonyos terméktípusok belföldi értékesítése nem volt reprezentatív, mert nem érte el az Unióba irányuló exportra értékesített azonos vagy összehasonlítható terméktípus összmennyiségének 5 %-át.

(22) A Bizottság ezt követően valamennyi terméktípus esetében meghatározta a független vevőknek történt nyereséges belföldi értékesítések vizsgálati időszak alatti részarányát az alaprendelet 2. cikke (4) bekezdésének megfelelően annak megállapítása céljából, hogy a rendes érték kiszámítását a tényleges belföldi értékesítések alapján végezze-e el.

(23) A rendes értéket – függetlenül attól, hogy az értékesítések nyereségesek voltak-e, vagy sem – az egyes terméktípusok tényleges belföldi ára alapján kell meghatározni, amennyiben:

a) a terméktípusnak a kiszámított előállítási költséggel megegyező vagy azt meghaladó nettó áron értékesített mennyisége meghaladta e terméktípus teljes értékesítési mennyiségének 80 %-át; valamint

b) e terméktípus értékesítési árának súlyozott átlaga megegyezik az egy egységre jutó előállítási költséggel, vagy meghaladja azt.

(24) Ebben az esetben a rendes érték a terméktípus vizsgálati időszak alatt történt összes belföldi értékesítése során alkalmazott árainak súlyozott átlaga.

(25) A rendes értéket az egyes terméktípusok vizsgálati időszak alatti – kizárólag nyereséges – belföldi értékesítésének terméktípusonkénti tényleges belföldi ára alapján kell meghatározni, amennyiben:

a) a terméktípus nyereséges értékesítése legfeljebb az adott típus teljes értékesítési mennyiségének 80 %-át tette ki; vagy

b) e terméktípus súlyozott átlagára nem érte el az egy egységre jutó előállítási költséget.

(26) A rendes érték megállapítása során figyelembe vett, a két együttműködő exportáló gyártó által végzett belföldi értékesítések közvetlenül független vevők számára történtek. A belföldi értékesítés elemzése kimutatta, hogy a belföldi értékesítés részben nyereséges volt, és az értékesítési ár súlyozott átlaga meghaladta az előállítási költséget. Ennek megfelelően az Unióba irányuló exportra értékesítettel azonosnak vagy azzal összehasonlíthatónak talált terméktípusok esetében a rendes érték vagy az összes belföldi értékesítési ár súlyozott átlagaként, vagy – adott esetben – csupán a nyereséges értékesítések súlyozott átlagaként került kiszámításra.

(27) Azon terméktípusokra vonatkozóan, amelyek esetében a rendes kereskedelmi forgalomban nem vagy csak elégtelen mennyiségben értékesítették a hasonló termék valamely terméktípusát, vagy a belföldi piacon nem értékesítettek valamely terméktípust reprezentatív mennyiségben, a Bizottság a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (3) és (6) bekezdése alapján számította ki.

(28) A rendes érték kiszámítása úgy történt, hogy a következő tényezőket hozzáadták az egyes együttműködő exportáló gyártók által gyártott hasonló termék vizsgálati időszakban jellemző előállítási költségeihez:

a) az együttműködő exportáló gyártónál a hasonló termék belföldi, rendes kereskedelmi forgalomban, a vizsgálati időszak alatt történő értékesítése során felmerült értékesítési, általános és adminisztratív költségek (a továbbiakban: SGA-költségek) súlyozott átlaga; és

b) az együttműködő exportáló gyártónak a hasonló termék belföldi, rendes kereskedelmi forgalomban, a vizsgálati időszak alatt történő értékesítésével elért nyereségének súlyozott átlaga.

(29) A panaszos azt állította, hogy a vasércre kivetett indiai exportadó, amely a vizsgálati időszakban 30 %-os volt, leszorította a belföldi vasércárakat, és az exportáló gyártók legfőbb nyersanyagának árát a világpiaci ár 40 %-ára csökkentette, ami az alakítható csövek uniós vámhatáron fizetendő CIF-exportáraiban állítólag tonnánként 40–100 EUR-t, azaz az exportárra vetítve 8–17 %-ot tett ki. E körülményekre való tekintettel a panaszos a rendes érték megfelelő kiigazítását kérelmezte.

(30) Az exportáló gyártók azt állították, hogy azok az árak, amelyeken Indiában vasércet vásárolnak, hasonlóak az Indiából exportált vasérc árához. Egy exportáló gyártó emellett azzal is érvelt – de csak azután, hogy az Indiában tett ellenőrző látogatások már megtörténtek –, hogy a vizsgálati időszak után elkezdett harmadik országokból vasércet vásárolni.

(31) Az eddig begyűjtött bizonyítékok nem tették lehetővé a Bizottság számára annak ideiglenes megállapítását, hogy az indiai belföldi vasércárak más piacokhoz viszonyítva leszorítottak-e.

(32) Így az uniós gazdasági ágazat és az exportáló gyártók állításait a vizsgálatnak e szakaszában nem lehetett ellenőrizni, és azok a vizsgálat végleges szakaszában, valamint a párhuzamosan zajló szubvencióellenes vizsgálat során további vizsgálat tárgyát képezik.

3.2. **Exportár**

(33) Az exportáló gyártók az Unióba főként importőrként eljáró, kapcsolatban álló vállalatokon keresztül exportáltak. A független vevők részére történő közvetlen export az Unióba irányuló teljes kivitelüknek csupán nagyjából 1 %-át tették ki.

(34) Ha az exportáló gyártók az érintett terméket közvetlenül az uniós független vevőknek exportálták, az exportár az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdése szerint az Unióba irányuló exportra értékesített érintett termékért ténylegesen megfizetett vagy megfizetendő ár volt.

(35) Ha az exportáló gyártók az érintett terméket importőrként eljáró, kapcsolatban álló vállalatokon keresztül exportálták az Unióba, az exportár megállapítása – az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése szerint – az importált termék uniós független vevők részére történt első viszonteladásakor alkalmazott ára alapján történt. Ebben az esetben a behozatal és a viszonteladás között felmerülő összes költség, ezen belül az SGA-költségek, valamint a felhalmozódó nyereség tekintetében árkiigazításra került sor. A vizsgálat során a kapcsolatban nem álló importőrök együttműködésének hiányában 3,7 %-os átlagos haszonkulcsot alkalmaztak a panaszban közölt információk alapján.

(36) Az exportáló gyártók egyike azt igényelte, hogy az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdésének alkalmazása helyett az exportár alapuljon az exportáló gyártó és az azzal az EU-n belül kapcsolatban álló vállalatok közötti transzferáron. Érvelése szerint ezek az árak megbízhatóak, mivel bizonyos tagállamok adó- és vámhatóságai elfogadták, hogy a kereskedők és az anyavállalat közötti ügyletek (hozzáadottérték-adót érintő célokra és nyereségadó szempontjából) a szokásos piaci feltételek szerint zajlanak.

(37) A Bizottság ezt az igényt ideiglenesen elutasította, a következők miatt: Először, a vámhatósági ellenőrzések célja jelentősen eltér a Bizottság által dömpingellenes vizsgálatok összefüggésében elvégzett eljárástól. Ebben az esetben, mivel a vámösszeg nulla, a vámhatóságokat semmi nem ösztönözte a bejelentett exportárak vizsgálatára. Ezenkívül a Bizottság nem kapott elegendő bizonyítékot arra, hogy az exportáló gyártó és az EU-n belül vele kapcsolatban álló vállalatok közötti exportárakat az adóhatóságok kifejezetten elfogadták.

(38) Másodszor nem lehetett elfogadni azt az állítást sem, mely szerint a hozzáadottérték-adót értékelő illetékes hatóságok elfogadták a szokásos piaci feltételek szerinti exportárakat, mivel a beszedett hozzáadottérték-adót abban a pillanatban visszatérítik az importáló vállalat számára, amikor a behozott terméket továbbértékesíti.

(39) Végül az exportáló gyártó két olyan tanácsi rendeletre hivatkozott, amelyben a transzferárat elfogadták ([1]). A két érintett esetben azonban a Bizottságnak módjában állt a kapcsolatban álló importőrökön keresztüli eladásokat függetleneken importőrök eladásaival összevetni, ami ebben az esetben nem lehetséges, mivel a független importőrökön keresztüli eladások (az EU-n belüli eladásoknak körülbelül 1 %-a) nem voltak reprezentatívak.

([1]) A Tanács 2003. május 26-i 930/2003/EK rendelete a Norvégiából származó tenyésztett lazac behozatalát érintő dömping- és szubvencióellenes, valamint a Chiléből és a Feröer szigetekről származó tenyésztett lazac behozatalát érintő dömpingellenes eljárások megszüntetéséről (HL L 133., 2003.5.29., 1. o.), és a Tanács 2006. június 27-i 954/2006/EK rendelete a Horvátországból, Romániából, Oroszországból és Ukrajnából származó, egyes varrat nélküli vas- és acélcsövek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről, a 2320/97/EK és a 348/2000/EK tanácsi rendeletek hatályon kívül helyezéséről, a többek között Oroszországból és Romániából származó, egyes varrat nélküli vas- és ötvözetlen acélcsövek behozatalára vonatkozó dömpingellenes vámok időközi és intézkedés megszűnésére irányuló felülvizsgálatának megszüntetéséről és a többek között Oroszországból és Romániából, valamint Horvátországból és Ukrajnából származó egyes varrat nélküli vas- és ötvözetlen acélcsövek behozatalára kivetett dömpingellenes vámok időközi felülvizsgálatának megszüntetéséről (HL L 175., 2006.6.29., 4. o.).

(40) Ami a másik exportáló gyártót illeti, az összes exportált termékének egy részét (mintegy 10–17 %-át) nem abban az állapotban értékesítették tovább, ahogy az importőr behozta, mivel azon egy olaszországi kapcsolatban álló vállalat további feldolgozást végzett. Ez a kapcsolatban álló vállalat félkész (szigetelés nélküli) csöveket importált, amelyeket további feldolgozás során külső (cink) és belső (cement) bevonattal láttak el. Az importált szigetelés nélküli és a kész csövek egyaránt érintett termékek. A csövek belső és külső bevonattal való ellátásához jelentős gépekbe és felszerelésbe tett beruházás, nyersanyag, valamint számos, egyedi szakképesítéssel rendelkező alkalmazott szükséges.

(41) Azokban az esetekben, amelyekben a termékeket nem abban az állapotban értékesítik tovább, ahogy importálták, a Bizottság az exportárat az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése alapján „bármely ésszerű alapon" megállapíthatja. Ebben az esetben a Bizottság ideiglenesen úgy döntött, hogy azt az árat, amelyen az importált termék elsőként viszonteladásra került egy független uniós vevő részére, kiigazítja a behozatal és a viszonteladás között felmerülő összes költséggel (kivéve a feldolgozási költségeket), az SGA-költségekkel és a nyereséggel. Ami az EU-n belül felmerülő feldolgozási költségeket illeti, a Bizottság további vizsgálattal fogja meghatározni, helyénvaló-e a kiigazítás, és ha igen, milyen mértékben. Minden más ésszerű referenciaérték hiányában a panaszban közölt információk alapján független importőri nyereségszintként 3,7 %-os átlagos haszonkulcsot alkalmaztak. Az exportár ilyen alapon való megállapításának okai a következők:

— a behozott szigetelés nélküli csöveket az uniós piacon nem árusítják, mivel azok további feldolgozás nélkül semmilyen vízellátó vagy szennyvízelvezető rendszerben sem használhatók. Ugyanezen okból kifolyólag a szigetelés nélküli csöveket India belföldi piacán sem árusítják,

— a vevői igényeknek megfelelő termékkidolgozás jóval magasabb költségeinek a levonása ésszerűtlen és mesterséges eredményhez vezetne, tekintve a feldolgozási költségek nagyságrendjét, amely a behozott szigetelés nélküli csövek használható termékké való feldolgozásának felszerelés-, nyersanyag-, és munkaigényéből adódóan jelentős.

(42) Ami a többi importált terméket illeti, mindkét exportáló gyártónak volt egyesült királyságbeli kapcsolatban álló importőre, amely az importált termékeket karimával ellátva és a csöveket kisebb méretre vágva további feldolgozást végzett.

(43) A Bizottság ezen termékek exportárát az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése szerint ideiglenesen úgy állapította meg, hogy azt az árat, amelyen az importált termék elsőként viszonteladásra került egy független uniós vevő részére, kiigazította behozatal és a viszonteladás között felmerülő összes költséggel, többek között az unióbeli feldolgozási költségekkel, az SGA-költségekkel és a nyereséggel annak érdekében, hogy az árat visszaszámítsa a feldolgozatlan (nem felvágott) csövek árára. Minden más ésszerű referenciaérték hiányában a panaszban közölt információk alapján független importőri nyereségszintként 3,7 %-os átlagos haszonkulcsot alkalmaztak.

(44) Az exportáló gyártók egyike azt állította, hogy azoknak a terméktípusoknak az esetében, amelyeket egy kapcsolatban álló vállalat feldolgozott, és így nem az importálás állapotában értékesítettek tovább, a Bizottságnak az exportárat az első független vevőnek felszámított árak helyett az exportáló gyártónak közvetlenül az EU-ba irányuló eladásai alapján kellene megállapítania, kiegészítve azokat esetleg az exportáló gyártó által harmadik országbeli független vevőknek felszámított exportárakkal.

(45) A Bizottság ideiglenesen arra a következtetésre jutott, hogy a javasolt megközelítést el kell utasítani. Először, az exportáló gyártónak az EU-ba irányuló közvetlen eladásai a vizsgálati időszakban volumen és érték tekintetében is marginálisak voltak, így nem reprezentatívak. Másodszor, a harmadik országokban való eladások nem képeznek ésszerű alapot, mivel az exportáló gyártó uniós piaci gazdasági pozícióját és magatartását nem tükrözik megfelelően, különös tekintettel arra, hogy ugyanazon időszak során az exportáló gyártó az Unióban a kapcsolatban álló kereskedőkön keresztül nagy tételeket adott el.

(46) Az exportáló gyártó azt is állította, hogy a kiigazításokat „a behozatal és a viszonteladás között felmerülő költségekre" kell korlátozni, így a kiigazítás ésszerű kapcsolatba kerül a továbbértékesítési folyamattal. Így ezek a költségek nem foglalhatják magukba az általában a gyártó, a feldolgozó vagy az exportőr által viselt SGA-költségeket. Egy egyszerű importőr számára az uniós kapcsolatban álló vállalatok SGA-költségei nem lennének ésszerűek. Az exportáló gyártó és az azzal kapcsolatban álló uniós vállalatok állítólag egyetlen gazdasági szereplőként működnek, ami kihatna az exportáron végezhető kiigazítások jellegére.

(47) A vállalat további állítása szerint az exportár megállapításában alkalmazott SGA-költségeket és nyereséget újra meg kell határozni olyan módon, hogy csak az importőrként végzett tevékenységeket vegyék figyelembe.

(48) Ami azt az érvet illeti, mely szerint a kiigazításokat „a behozatal és a viszonteladás között felmerülő költségekre" kellene korlátozni, a Bizottság hivatkozik az Európai Bíróságok állandó ítélkezési gyakorlatára, amely szerint az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése nem zárja ki a behozatal előtt felmerülő költségek szerinti kiigazításokat mindaddig, amíg azokat szokásos esetben az importőr viseli. Ezen ítélkezési gyakorlatból kitűnik továbbá, hogy egyetlen gazdasági szereplő létezése nem befolyásolja az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdésében rögzített kiigazítások alkalmazhatóságát. Ugyancsak ezen ítélkezési gyakorlatból következően az a tény, hogy a kapcsolatban álló vállalatok csak bizonyos feladatokat látnak el, nem akadályozza az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének alkalmazását, de visszatükröződik az alacsonyabb SGA-költségekben, amelyeket levonnak az érintett termék független vevő részére történő első viszonteladásakor érvényesített árból. Az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése alapján végzett kiigazítások mértékét vitatni szándékozó érdekelt fél mindenesetre bizonyítási terhet visel. Ezért ha egy ilyen fél a kiigazításokat túlzottnak találja, akkor igényét – különös tekintettel az alternatív számítási értékre – célzott bizonyítékok és számítások szolgáltatásával kell alátámasztania. Mivel a Bizottság úgy véli, hogy az exportár ideiglenes megállapításában alkalmazott SGA-költségszint a kapcsolatban álló vállalatok által betöltött funkciókat tükrözi, ezeket az igényeket előzetesen visszautasítja.

3.3. **Összehasonlítás**

(49) A Bizottság a rendes értéket és az együttműködő exportáló gyártók exportárát gyártelepi paritáson hasonlította össze.

(50) A panaszos a dömpingellenes alaprendelet 2. cikke (11) bekezdésének második mondatában leírt, célzott dömpingre érvényes kivételes módszer alkalmazását kérelmezte a Bizottságnál, mivel „*az exportárak vásárlónként és területenként jelentős eltéréseket mutatnak, ami jóval magasabb dömpingkülönbözeteket fog eredményezni, [mivel] az indiai exportőrök célzottan kezelik […] az Egyesült Királyságot, Spanyolországot, Olaszországot és Franciaországot, valamint néhány nagy vevőt*".

(51) A Bizottság ideiglenesen elutasította a célzott dömpingre vonatkozó állításokat, mivel a panaszos nem nyújtotta be az állítását elégségesen alátámasztó bizonyítékokat. Az egyetlen bizonyítékot az Eurostat adatai képezték, melyek azt mutatják, hogy az exportáló gyártók EU-ba irányuló exportjainak döntő többsége csupán négy tagállamon keresztül lép be. Elképzelhető azonban, hogy ezeket az exportokat a továbbiakban más tagállamokba is szállítják. Ezenkívül, ami még fontosabb, hogy nem nyújtottak be tagállamok közötti árkülönbségeket bizonyító adatokat.

(52) Mindemellett a Bizottság az exportot illetően különféle vásárlók és régiók között nem talált jelentős eltéréseket. A vizsgálat kimutatta, hogy az uniós gyártók árai egyes tagállamokban az uniós átlagnál alacsonyabbak voltak, ez azonban semmilyen célzott dömpinghez nem volt köthető, mivel ez a helyzet kialakult már akkor, amikor az indiai exportáló gyártók az EU irányába még nem exportáltak.

(53) Ahol a tisztességes összehasonlítás érdekében indokolt volt, a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően kiigazította a rendes értéket és/vagy az exportárat az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségek tekintetében. Kiigazításokat végeztek a fuvarozási és biztosítási, az anyagmozgatási, a csomagolási, a hitel- és a bankköltségek, a jutalék, az importterhek, valamint az eladás utáni költségek tekintetében. Nem végeztek azonban kiigazításokat a vámvisszatérítés tekintetében, mivel az exportáló gyártók nem bizonyították be, hogy az exportértékesítések után ki nem fizetett, illetve visszatérített adók a belföldi árakba beépültek volna.

(54) A vizsgálat késői szakaszában az indiai exportáló gyártók kérelmet nyújtottak be, amely szerint a termékkódok között jelentős, így a tisztességes ár-összehasonlítás érdekében tett kiigazításokat vagy a panaszos által árusított különleges termékek kizárását indokolttá tevő fizikai eltérések állnak fenn. A fizikai jellemzők ilyen eltéréseit és a kiigazítások lehetséges értékét bizonyító információk azonban nem voltak kellően megalapozottak ahhoz, hogy a vizsgálat e szakaszában állást lehessen foglalni. A fenti állítást tehát ideiglenesen elutasítjuk.

3.4. **Dömpingkülönbözetek**

(55) A Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban az együttműködő exportáló gyártók esetében a hasonló termék minden egyes típusára vonatkozó rendes értékének súlyozott átlagát összehasonlította az érintett termék megfelelő típusára vonatkozó exportár súlyozott átlagával.

(56) Ebben az esetben az együttműködés szintje magas, mivel a vizsgálati időszakban az Unióba irányuló teljes kivitel 100 %-át az együttműködő exportáló gyártóktól érkező behozatal tette ki. Ez alapján a Bizottság úgy döntött, hogy a fennmaradó dömpingkülönbözetet azon együttműködő vállalat szintjén határozza meg, amelyiknek a legmagasabb a dömpingkülönbözete.

(57) Az ideiglenes dömpingkülönbözetek a vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Vállalat neve	Ideiglenes dömpingkülönbözet
Jindal Saw Ltd	31,2 %
Electrosteel Casting Ltd	15,3 %
Minden más vállalat	31,2 %

4. KÁR

4.1. Az uniós gazdasági ágazat és az uniós gyártás meghatározása

(58) A vizsgálati időszakban a hasonló terméket három uniós gyártó gyártotta. Ezek a vállalatok alkotják az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett uniós gazdasági ágazatot.

(59) Mivel a vizsgálatban csak három uniós gyártó működött együtt, továbbá az SG PAM csoport biztosította a leányvállalataira vonatkozó adatokat, valamint az egyetlen nem együttműködő uniós gyártóra vonatkozó becsléseket, a vizsgálatban együttműködő másik uniós gyártó bizalmas adatainak védelme érdekében valamennyi érték indexként kifejezve vagy tartományként szerepel.

(60) A teljes uniós termelés a vizsgálati időszakban [550 000–650 000] tonna volt. A teljes uniós termelés mennyiségét a Bizottság az uniós gazdasági ágazatról rendelkezésre álló összes információ alapján állította össze, ideértve a panaszban a nem együttműködő gyártóra vonatkozóan megadott információkat és a vizsgálat során az együttműködő uniós gyártóktól begyűjtött adatokat. Ahogyan azonban a (7) preambulumbekezdésben már szerepel, az Unióban csupán három gyártó létezik, és a két együttműködő gyártó az uniós össztermelésének mintegy 96 %-át képviseli.

4.2. Uniós felhasználás

(61) A Bizottság az uniós felhasználást az uniós gazdasági ágazat Unión belüli összértékesítésének mennyisége alapján határozta meg, hozzáadva ahhoz a harmadik országokból az Unióba irányuló behozatalt. Az uniós gazdasági ágazat összértékesítésének mennyiségét a Bizottság az együttműködő uniós gyártóktól begyűjtött adatok és a nem együttműködő gyártóra vonatkozóan a panaszban közölt adatok alapján állapította meg. Importvolumenek az Eurostat adatai alapján.

(62) Az uniós felhasználás a következőképpen alakult:

Uniós felhasználás

	2011	2012	2013	Vizsgálati időszak
Index	*100*	*84*	*83*	*97*

Forrás: a kérdőívre adott válaszok, a panaszban megadott információk, és az Eurostat.

(63) Az uniós felhasználás 3,3 %-kal esett vissza a figyelembe vett időszak alatt. Az uniós felhasználás U-alakú mintázatot követett, azaz 2011. és 2012. között jelentős mértékű (több mint 16 %-os) esést mutatott, a vizsgálati időszak során azonban jelentősen emelkedett. Az alakítható vascsövek végfelhasználói víziközmű-szolgáltatók, szennyvízkezelő- és öntözővállalatok. Ezek a vállalatok általában állami finanszírozás keretében nyilvánosan működő gazdálkodó egységek. 2011-ben és 2012-ben a gazdasági válság teljes mérvű államadóssági krízisbe fordult. Erre az uniós kormányok a közberuházások és -kiadások drasztikus csökkentésével reagáltak, ami magyarázatot ad az alakítható csövek iránti kereslet jelentős visszaesésére, különösen az olyan országokban, mint például Spanyolország, Portugália és Olaszország.

4.3. **Import Indiából**

4.3.1. *Az Indiából származó behozatal mennyisége és piaci részesedése*

(64) A Bizottság az import mennyiségét az Eurostat adatai alapján határozta meg. Az Eurostat adatai egybeestek az indiai exportáló gyártók által benyújtott adatokkal. A behozatal piaci részesedését ugyanezen az alapon határozták meg.

(65) Az érintett országból származó, Unióba irányuló behozatal a következőképpen alakult:

A behozatal volumene (tonna) és piaci részesedése

	2011	2012	2013	Vizsgálati időszak
Az Indiából származó import volumene	75 000–85 000	60 000–70 000	75 000–85 000	95 000–105 000
A behozatal mennyisége (*index*)	*100*	*83*	*101*	*123*
Piaci részesedés (*index*)	*100*	*99*	*122*	*127*

Forrás: Eurostat és a kérdőívre adott válaszok.

(66) Az indiai behozatal volumene a figyelembe vett időszak során a piac zsugorodásának ellenére jelentősen, több mint 22 %-kal megnőtt. Az indiai exportáló gyártók ugyanezen időszak alatt 3,5 százalékpontnyi piaci részesedést szereztek.

4.3.2. *Az Indiából származó termékek ára és alákínálás*

(67) A Bizottság az importárakat az Eurostat adatai alapján határozta meg. A behozatal által az uniós gazdasági ágazat árait illetően alkalmazott áralákínálást az indiai exportáló gyártók és az uniós gazdasági ágazat által benyújtott adatok alapján határozták meg.

(68) Az Unióba irányuló indiai import átlagára a következőképpen alakult:

Importár (EUR/tonna)

	2011	2012	2013	Vizsgálati időszak
India	650–750	700–800	600–700	600–700
Index	*100*	*106*	*99*	*98*

Forrás: Eurostat és a kérdőívre adott válaszok.

(69) Az indiai árak a figyelembe vett időszak alatt némileg csökkentek. 2012-ben az indiai árak megnövekedtek (5,7 %-kal), 2013-ban azonban még jobban (– 6,2 %-kal) visszaestek.

(70) A vizsgálati időszak alatti áralákínálás meghatározásához a Bizottság az alábbi tényezőket hasonlította össze:

a) az uniós gyártók által az Unió piacán független vevők számára történő értékesítés során alkalmazott, terméktípusonkénti eladási árak gyártelepi szintre igazított súlyozott átlaga; valamint

b) az indiai együttműködő gyártóknak az uniós piacon, az első független vevő számára értékesített behozatalainak terméktípusonkénti, megfelelő súlyozott átlagára, amelyet költség, biztosítás, fuvardíj figyelembevételével (CIF-paritás alapján) állapítottak meg és megfelelőképpen kiigazítottak a behozatal utáni költségek tekintetében.

c) Az árakat – a kereskedelem azonos szintjén megvalósuló ügyleteket vizsgálva, az engedmények és a visszatérítések levonása után és az adatokat szükség esetén kiigazítva – terméktípusonként hasonlították össze. Az összehasonlítás eredményét az uniós gyártók vizsgálati időszak alatt lebonyolított forgalmának százalékában fejezték ki. Ennek alapján az alákínálási különbözet súlyozott átlaga a két együttműködő exportáló gyártó esetében 34 %, illetve 42,4 % volt.

4.4. **Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete**

4.4.1. *Általános megjegyzések*

(71) A dömpingelt behozatal uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatásának vizsgálata az alaprendelet 3. cikke (5) bekezdésének megfelelően magában foglalta valamennyi olyan gazdasági mutató értékelését, amely a figyelembe vett időszak alatt hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazat helyzetére.

(72) A kár meghatározásához a Bizottság elkülönítette a makrogazdasági és mikrogazdasági kármutatókat. A makrogazdasági mutatókat a Bizottság az együttműködő uniós gyártók által a kérdőívre adott válaszokban közölt adatok és a nem együttműködő gyártóra vonatkozóan a panaszban megadott becslések alapján értékelte. A mikrogazdasági mutatókat a Bizottság az együttműködő uniós gyártók által a kérdőívre adott válaszokban közölt adatok alapján értékelte. Mindkét adatsorról megállapítást nyert, hogy azok reprezentatívak az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete tekintetében.

(73) A makrogazdasági mutatók a következők: gyártás, gyártási kapacitás, kapacitáskihasználás, értékesítési volumen, piaci részesedés, növekedés, foglalkoztatás, termelékenység, a dömpingkülönbözet nagyságrendje, valamint a korábbi dömping okozta helyzetből való kilábalás.

(74) A mikrogazdasági mutatók a következők: átlagos egységár, egységköltség, munkaerőköltség, készletek, jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások, beruházások megtérülése és tőkebevonási képesség.

4.4.2. *Makrogazdasági mutatók*

4.4.2.1. Gyártás, gyártási kapacitás és kapacitáskihasználtság

(75) A figyelembe vett időszak alatt a teljes uniós gyártás, gyártási kapacitás és a kapacitáskihasználtság a következőképpen alakult:

Gyártás, gyártási kapacitás és kapacitáskihasználtság

	2011	2012	2013	Vizsgálati időszak
Gyártási volumen (*index*)	*100*	*79*	*91*	*101*
Gyártási kapacitás (*index*)	*100*	*100*	*100*	*100*
Kapacitáskihasználtság (%)	52–57	42–47	45–50	53–58

Forrás: kérdőívre adott válaszok és a panaszban szereplő információk

(76) Az uniós gazdasági ágazat termelése a vizsgálati időszak során összességében kissé magasabb volt, mint 2011-ben, annak ellenére, hogy az EU-n belüli értékesítés jóval alacsonyabb volt. A termelés növekedésére az exportértékesítés növekedése ad magyarázatot.

(77) A kapacitás a figyelembe vett időszak során stabil maradt. A kapacitáskihasználás a figyelembe vett időszakon belüli termelésnövekedésnek megfelelően enyhén fokozódott. A kapacitáskihasználás azonban még mindezzel együtt is alacsony [53–58 %-os] maradt. Az alakítható vascsöveket gyártó iparágat viszonylag magas állandó költségek jellemzik. Alacsony kapacitáskihasználás mellett romlik az állandó költségek kitermelésére való képesség, ami az uniós gazdasági ágazat alacsony jövedelmezőségét kiváltó okok egyike.

4.4.2.2. Értékesítési volumen és piaci részesedés

(78) A figyelembe vett időszak alatt az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene és piaci részesedése a következőképpen alakult:

Az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene és piaci részesedése

	2011	2012	2013	Vizsgálati időszak
Értékesítési volumen (*index*)	*100*	*83*	*81*	*94*
Piaci részesedés (*index*)	*100*	*100*	*97*	*97*

Forrás: a kérdőívre adott válaszok, a panaszban megadott információk, és az Eurostat.

(79) Az uniós gazdasági ágazat értékesítései a figyelembe vett időszak során 6,4 %-kal, a 450–500 000 tartományon belüli értékre estek vissza. Az uniós gazdasági ágazatot érő értékesítés csökkenése a felhasználás visszaesésénél jóval nagyobb volt.

4.4.2.3. Növekedés

(80) Az érintett termék felhasználása a figyelembe vett időszakban az Unióban összességében közel 3,3 %-kal csökkent. A felhasználás 2012-ben drasztikusan, több, mint 16 %-kal visszaesett, 2013-ban alacsony szinten maradt, majd a vizsgálati időszak során elkezdett helyreállni. A figyelembe vett időszak kezdetekor az uniós gazdasági ágazat értékesítései, továbbá a harmadik országokból és az Indiából származó behozatalok a felhasználás mennyiségét tükrözték. 2013-ban azonban, amikor a felhasználás még mindig alacsony szinten maradt, az uniós gazdasági ágazat jövedelmezősége pedig negatív volt, az indiai gyártóknak értékesítéseiket és piaci részesedésüket egyaránt sikerült jelentősen megnövelni. Egy hanyatló piacon az indiai áruk értékesítésének ilyen sikeres expanziója agresszív áralákínálással és dömpingmódszerek révén volt lehetséges. Az agresszív értékesítési és árstratégiák a vizsgálati időszak során sem változtak meg. Ennek eredményeként az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene számottevően többet esett, mint a felhasználás, és az uniós gazdasági ágazat a figyelembe vett időszak során 2,5 százalékpontnyi piaci részesedést veszített, miközben az indiai gyártók ugyanezen időszak alatt 3,5 százalékponttal növelték piaci részesedésüket.

4.4.2.4. Foglalkoztatás és termelékenység

(81) A figyelembe vett időszak alatt a foglalkoztatás és a termelékenység a következőképpen alakult:

Foglalkoztatás és termelékenység

	2011	2012	2013	Vizsgálati időszak
Foglalkoztatottak száma *Index*	*100*	*93*	*93*	*99*
Termelékenység (*index*)	*100*	*82*	*96*	*102*

Forrás: kitöltött kérdőívek.

(82) A foglalkoztatás és a termelékenység a vizsgálati időszak során is a 2011. évi szinthez hasonlóan állt. Az azonban, hogy a foglalkoztatás nem esett vissza, főként az Unión kívüli értékesítések jelentős növekedésének tudható be, amint azt a (77) preambulumbekezdés is kifejti.

4.4.2.5. A dömpingkülönbözet nagysága és felépülés a korábbi dömping hatása alól

(83) Valamennyi dömpingkülönbözet lényegesen meghaladta a minimális szintet. Figyelembe véve az érintett országból származó behozatal mennyiségét és árait, a tényleges dömpingkülönbözetek mértékének uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatása jelentős volt.

(84) Az érintett termékkel kapcsolatban ez az első dömpingellenes vizsgálat. Ezért nem álltak rendelkezésre friss adatok a lehetséges korábbi dömping hatásainak felméréséhez.

4.4.3. *Mikrogazdasági mutatók*

4.4.3.1. Árak és az árakat befolyásoló tényezők

(85) Az együttműködő uniós gyártók uniós piacon, független vevők részére történt értékesítéseinek átlagos egységárai a figyelembe vett időszakban a következőképpen alakultak:

Értékesítési árak az Unióban

	2011	2012	2013	Vizsgálati időszak
Átlagos értékesítési egységár az Unióban (EUR/tonna)	950–1 000	1 000–1 050	1 000–1 050	950–1 000
Index	*100*	*105*	*104*	*101*
Előállítási egységköltség (EUR/tonna)	900–950	1 000–1 050	900–950	850–900
Index	*100*	*110*	*104*	*96*

Forrás: kitöltött kérdőívek.

(86) Az átlagos eladási egységár nagyjából az előállítási költségekkel párhuzamosan változott. 2012-ben, amikor az előállítási költségek megnövekedtek, emelkedett, majd 2013-tól kezdve egészen a vizsgálati időszakig az előállítási költségek csökkenésével párhuzamosan folyamatosan esett. Az előállítási költségek döntően a fő alapanyagok – a vasérc és a fémtörmelék – árának csökkenése miatt változtak.

4.4.3.2. Munkaerőköltségek

(87) Az együttműködő uniós gyártók átlagos munkaerőköltsége a figyelembe vett időszakban a következőképpen alakult:

Munkavállalónkénti átlagos munkaerőköltség

	2011	2012	2013	Vizsgálati időszak
Index	*100*	*100*	*103*	*104*

Forrás: kitöltött kérdőívek.

(88) Az egy munkavállalóra jutó átlagos munkaerőköltség a figyelembe vett időszakban 4 %-kal növekedett. Ez a növekedés az Eurstat által jelentett Unión belüli általános bér- és fizetésnövekedésnél alacsonyabb volt.

4.4.3.3. Készletek

(89) Az együttműködő uniós gyártók készleteinek szintje a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

Készletek

	2011	2012	2013	Vizsgálati időszak
Zárókészletek (*index*)	*100*	*74*	*73*	*82*

Forrás: kitöltött kérdőívek.

(90) A figyelembe vett időszakban a zárókészletek szintje csökkent. A készletszintek csökkenését döntően az uniós gazdasági ágazat vezetése által a forgótőkére vonatkozóan bevezetett szigorúbb követelmények okozzák.

4.4.3.4. Jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások, beruházások megtérülése és tőkebevonási képesség

(91) Az együttműködő uniós gyártók jövedelmezősége, pénzforgalma, beruházásai és beruházásaik megtérülése a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

Jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások és a beruházások megtérülése

	2011	2012	2013	Vizsgálati időszak
Az Unióban független vevőknek történő értékesítések jövedelmezősége (az értékesítési forgalom %-ában)	2,5 és 3,0 között	– 5,5 és – 6,0 között	– 1,0 és – 1,5 között	1,5 és 2,0 között
Pénzforgalom (*index*)	*100*	*92*	*67*	*101*
Beruházások (*index*)	*100*	*60*	*67*	*120*
Beruházások megtérülése (%)	49	– 155	– 29	20

Forrás: kitöltött kérdőívek.

(92) Az együttműködő uniós gyártók jövedelmezőségét a Bizottság a hasonló termék független vevőknek történő uniós értékesítéséből származó, adózás előtti nettó nyereségnek a vonatkozó értékesítési forgalom százalékában való kifejezésével állapította meg. Az uniós gazdasági ágazat jövedelmezősége a 2011. évi 2,5–3,0 % tartományon belüli értékről a vizsgálati időszakra az 1,5–2,0 % tartományon belüli értékre esett vissza, 2012-ben és 2013-ban pedig negatív volt. Az érintett termék EU-n belüli értékesítéseinek többsége az együttműködő EU-s gyártók értékesítési leányvállalatain keresztül történt, amelyek költségeit és jövedelmezőségét a Bizottság figyelembe vette.

(93) A nettó pénzforgalom az együttműködő uniós gyártók önfinanszírozó képességét jelzi. A pénzforgalom 2011-ben és a vizsgálati időszak alatt hasonló szinten állt.

(94) A befektetési szint a vizsgálat során a 2011. évi szintnél magasabb volt. A 2012. és a 2013. évi befektetési szint azonban jóval alacsonyabb volt, és a vizsgálati időszak alatt bekövetkezett növekedés nem kompenzálta az előző évek csökkenését. A beruházások megtérülése a beruházások könyv szerinti nettó értékének százalékos arányában kifejezett nyereség. A beruházások megtérülése a vizsgálati időszak alatt jóval alacsonyabb volt, mint 2011-ben.

4.4.4. *A kárra vonatkozó következtetés*

(95) Az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése a hanyatló piacon 2,5 százalékponttal, ezzel egyidejűleg uniós piaci értékesítései közel 6,4 %-kal csökkentek. A kapacitáskihasználás a figyelembe vett időszak során mindvégig az alacsony 53–58 %-os tartományon belül maradt, ami kihatott az uniós gazdasági ágazatnak az állandó költségek kitermelésére való képességére. Bár az uniós gazdasági ágazat jövedelmezősége a 2012-ben elért mélypontján már túljutott, a vizsgálati időszak során még mindig mélyen a nyereségcél alatti, 1,5–2,0 % tartományon belül volt. Ugyanezen időszak alatt az indiai behozatal 22,6 %-ot emelkedett, piaci részesedésük pedig 3,5 százalékponttal nőtt.

(96) Az egyéb mutatók viszonylag stabilak maradtak. Az uniós gazdasági ágazat unión kívüli értékesítésének javulása jelentős szerepet játszott ezen mutatók szinten tartásához. A figyelembe vett időszak alatt egyedül a befektetések mutatójának 20 %-os növekedése tükrözött egyértelműen pozitív tendenciát. A 2012. és a 2013. évi befektetési szint azonban jóval alacsonyabb volt, és a még vizsgálati időszak alatt bekövetkezett növekedés sem kompenzálta az előző évek csökkenését.

(97) Az igen alacsony jövedelmezőség az értékesítések és az uniós piaci részesedés állandó csökkenésével társulva az uniós gazdasági ágazatot nehéz gazdasági helyzetbe hozta.

(98) A fentiek alapján a Bizottság ideiglenesen arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gazdasági ágazatot jelentős kár érte az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében.

5. OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS

(99) Az alaprendelet 3. cikke (6) bekezdésének megfelelően a Bizottság megvizsgálta, hogy az érintett országból származó dömpingelt behozatal jelentős kárt okoz-e az uniós gazdasági ágazatnak. Az alaprendelet 3. cikke (7) bekezdésének megfelelően a Bizottság azt is megvizsgálta, hogy ugyanezen időszakban más ismert tényezők is okozhattak-e kárt az uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság gondoskodott arról, hogy az érintett országból származó dömpingelt behozatalon kívüli egyéb tényezők által esetlegesen előidézett károkat ne a dömpingelt behozatalnak tulajdonítsák. Ezek a tényezők a következők: a gazdasági válság, a piaci kereslet csökkenése, a harmadik országokból származó behozatal, valamint az olyan helyettesítő termékekkel vívott verseny, mint a műanyag csövek.

5.1. **A dömpingelt behozatal hatásai**

(100) Az indiai exportáló gyártók uniós értékesítéseinek volumene, amely a 75 000–85 000 tartományba esett, már a figyelembe vett időszak elején is közel kétszer akkora volt mint az összes többi behozatal (45,8 kt) együttvéve. Az indiai értékesítések 2012-ben a felhasználással párhuzamosan estek, megtartották azonban 10–15 %-os piaci részesedésüket. 2013-ban azonban, amikor a felhasználás még mindig alacsony szinten maradt, az uniós gazdasági ágazat jövedelmezősége pedig negatív volt, az indiai gyártóknak értékesítéseiket és piaci részesedésüket egyaránt sikerült jelentősen megnövelni. Egy hanyatló piacon az indiai áruk értékesítésének ilyen sikeres expanziója agresszív áralákínálással és dömpingmódszerek révén volt lehetséges; az indiai importárak 2013-ban az előző évihez képest 6,2 %-kal csökkentek. Az agresszív árképzés a vizsgálati időszak alatt folytatódott. Az indiai exportáló gyártók értékesítéseinek volumene túllépte a 100 000-es értéket, piaci részesedésük pedig a vizsgálati időszak alatt 15–20 %-ot ért el. Ezt a gyors terjeszkedést az uniós gyártók áraihoz mért jelentős alákínálás tette lehetővé. Az áralákínálás megállapított szintje 34 % és 42,4 % volt. Miközben az indiai értékesítések és piaci részesedés jelentősen megnőtt, az uniós gazdasági ágazat értékesítéseinek volumene jóval többet esett, mint a felhasználás, így az uniós gazdasági ágazat értékesítéseiben 6,4 %-os visszaesés következett be, piaci részesedése pedig 2,5 %-kal csökkent.

(101) Figyelembe véve az egyértelműen megállapított időbeli egybeesést egyfelől a dömpingelt indiai behozatal által az uniós gyártók áraival szemben megvalósított alákínálás, másfelől az uniós gazdasági ágazat igen alacsony jövedelmezőségét okozó értékesítési és piaci részesedési vesztesége között, a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a dömpingelt behozatal okolható az uniós gazdasági ágazat hátrányos helyzetének kialakulásáért.

5.2. **Az egyéb tényezők hatása**

5.2.1. *A gazdasági válság és a piaci kereslet csökkenése*

(102) Az érintett termék uniós felhasználása a figyelembe vett időszakban 3,3 %-kal csökkent, míg az Indiából érkező behozatal 22,6 %-kal nőtt. A felhasználás legjelentősebb (2011-ről 2012-re bekövetkező 15 %-os) visszaesését a gazdasági válság és a közkiadások zsugorodása okozta. A felhasználás csökkenése a jelek szerint hozzájárult a figyelembe vett időszak kezdetén keletkező kárhoz, és elképzelhető, hogy a 2013. évben is hozzájárult ahhoz. Mindemellett 2013-ban, főképpen a vizsgálati időszak alatt, a dömpingelt indiai behozatalok képezték az uniós gazdasági ágazat unión belüli értékesítéseire leszorító hatást gyakoroló és a fenntartható jövedelmezőség visszaállását meggátoló legfőbb kártényezőt.

5.2.2. *Harmadik országokból származó behozatal*

(103) A figyelembe vett időszak alatt az egyéb harmadik országokból származó behozatal mennyisége a következőképpen alakult:

Harmadik országokból származó behozatal volumene (tonna)

	2011	2012	2013	Vizsgálati időszak
Kína	31 136	28 019	12 266	13 903
Index	*100*	*90*	*39*	*45*

	2011	2012	2013	Vizsgálati időszak
Harmadik országok Kína kivételével	14 693	12 183	20 153	22 524
Index	*100*	*83*	*137*	*153*
Összes harmadik ország	45 828	40 202	32 419	36 427
Index	*100*	*88*	*71*	*79*

Forrás: Eurostat

(104) A vizsgálati időszakban az Indiából származó behozatalok adták ki az Unióba irányuló behozatalok többségét (több mint 70 %-át). Miközben az indiai behozatalok a figyelembe vett időszak során több mint 22 %-kal megnőttek, addig az egyéb behozatalok ugyanezen időszak során több mint 20 %-kal csökkentek. Miközben az indiai behozatalok piaci részesedése 2,5 százalékponttal nőtt, addig az egyéb behozatalok piaci részesedése több mint 1 százalékponttal csökkent. Figyelembe véve a harmadik országokból származó behozatalok alacsony volumenét, továbbá azt, hogy volumen és piaci részesedés tekintetében visszaestek, semmi nem enged arra következtetni, hogy az egyéb behozatal okoz kárt az uniós gazdasági ágazatnak.

(105) Az exportáló gyártók állítása szerint az uniós gyártók egyike az érintett terméket kínai gyártólétesítményeiből hozta be, így saját magának okozott kárt. Ezen állítást alátámasztó bizonyíték nem található. A hiteles bizonyítékok tanúsága szerint az uniós gyártó kapcsolatban álló kínai gyártótól történő Unióba irányuló behozatala igen csekély volt. Ezenkívül a Kínából származó behozatal a figyelembe vett időszak alatt jelentősen csökkentek, piaci részesedésükből pedig több mint 2 százalékpontot veszítettek, így egyértelműen kizárható a kár okai közül.

5.2.3. *Az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye*

(106) Az együttműködő uniós gyártók exportvolumene a következőképpen alakult a figyelembe vett időszak alatt:

Az együttműködő uniós gyártók exportteljesítménye

	2011	2012	2013	Vizsgálati időszak
Exportmennyiség (*index*)	*100*	*78*	*116*	*130*
Átlagos exportár (*index*)	*100*	*108*	*104*	*99*

Forrás: kitöltött kérdőívek.

(107) Az uniós gazdasági ágazat Unión kívüli értékesítései a figyelembe vett időszak alatt jelentősen, 30 %-kal megnőttek, miközben az átlagos eladási ár viszonylag stabil maradt. Következésképpen az Unión kívüli értékesítések valójában a kárt csökkentő tényezők. Az uniós gazdasági ágazat az Unión kívüli értékesítések növelése nélkül még hátrányosabb helyzetbe került volna.

5.2.4. *A helyettesítő termékek felől érkező verseny*

(108) Az érdekelt felek állítása szerint kárt okoztak az erős versenyhelyzetet teremtő helyettesítő termékek, különösen a műanyag (polietilén [a továbbiakban: PE], polivinilklorid [a továbbiakban: PVC] és polipropilén [a továbbiakban: PP]) csövek. A kisebb átmérőjű műanyag csövek kezdeti egységenkénti ára sokkal alacsonyabb. Figyelembe véve azonban a karbantartási költségeket és a termék élettartamát, hosszú távon az érintett termék költségbeli előnyökkel bír. A műanyag csövek bizonyos mértékben versenykényszerbe hozzák az érintett terméket, különösen a kisebb átmérők esetén. A figyelembe vett időszak alatt azonban a műanyag csövek az alakítható csövektől nem nyertek el piaci részesedést, sőt, az alakítható csövek még vissza is szerezték piaci részesedésük egy részét a műanyag csövektől. Ezért valószínűtlen, hogy a műanyag helyettesítő termékek a figyelembe vett időszak alatt jelentős kárt okoztak volna.

5.3. **Az okozati összefüggésre vonatkozó következtetés**

(109) Ideiglenesen megállapítást nyert, hogy okozati összefüggés áll fenn az uniós gyártók által elszenvedett kár és az érintett országból származó dömpingelt behozatal között. A dömpingelt behozatal miatt az uniós gyártók áraival szemben megvalósított alákínálás, másfelől az uniós gazdasági ágazat értékesítési és uniós piaci részesedési vesztesége között egyértelmű időbeli egybeesés állt fenn. Az Indiából származó dömpingelt behozatalra vonatkozó alákínálás az uniós gazdasági ágazat áraihoz képest a vizsgálati időszak során 34 %-os és 42,4 %-os volt. Ez az uniós gazdasági ágazatban igen alacsony jövedelmezőséghez vezetett.

(110) A Bizottság megkülönböztette és szétválasztotta az uniós gazdasági ágazat helyzetét befolyásoló összes ismert tényező hatásait és a dömpingelt behozatal káros hatásait. A gazdasági válság és a felhasználás csökkenése a jelek szerint hozzájárult a figyelembe vett időszak kezdetén keletkező kárhoz, és elképzelhető, hogy a 2013. évben is hozzájárult ahhoz. A dömpingelt behozatalokra vonatkozó, az uniós gazdasági ágazat áraihoz képesti jelentős alákínálás nélkül azonban az uniós gazdasági ágazat helyzetét biztosan nem érhette volna ilyen mértékű hatás. Az értékesítések szintje nem zuhant volna, a kapacitáskihasználás magasabb, a jövedelmezőség pedig fenntarthatóbb lenne. Ezért a Bizottság ideiglenesen úgy ítélte meg, hogy a felhasználás visszaesése nem töri meg a dömpingelt behozatalok és a jelentős kár közötti ok-okozati összefüggést.

(111) A Bizottság ideiglenesen úgy ítélte meg, hogy a többi tekintetbe vett tényező, mint például a harmadik országokból származó behozatal, az uniós gazdasasági ágazat exportteljesítménye vagy a versenyhelyzetet teremtő helyettesítő termék, még az esetleges együttes hatásukat tekintetbe véve sem szünteti meg a fent megállapított ok-okozati összefüggést.

(112) A fentiek alapján a Bizottság az eljárás e szakaszában arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kárt az Indiából származó dömpingelt behozatal okozta, és a többi tényező – akár külön-külön, akár együttesen vizsgálva – nem befolyásolta ezt az okozati összefüggést. A kár főként az Unión belüli értékesítések visszaeséséből, az uniós gazdasági ágazat által elveszített piaci részesedésből, az alacsony kapacitáskihasználási arányból és az alacsony jövedelmezőségből adódik.

6. **AZ UNIÓS ÉRDEK**

(113) Az alaprendelet 21. cikkének megfelelően a Bizottság megvizsgálta, ellentétes lenne-e a dömpingellenes intézkedések bevezetése az Unió érdekeivel. Különös figyelemmel volt a kárt okozó dömping kereskedelmet torzító hatásai megszüntetésének és a hatékony verseny visszaállításának szükségességére. Az uniós érdek meghatározása az összes érintett érdek értékelésén alapult, beleértve az uniós gazdasági ágazat, a forgalmazók, valamint az olyan végfelhasználók érdekeit is, mint a víz-, a csatornázási és az öntözési közszolgáltató vállalatok.

6.1. **Az uniós gazdasági ágazat érdeke**

(114) Az uniós gazdasági ágazat gyártóüzemei Franciaországban, Németországban, Spanyolországban és Ausztriában találhatók. Az uniós gazdasági ágazat az érintett termék gyártása és értékesítése során közvetlenül több mint 2 400 alkalmazottat foglalkoztatott. Három gyártó közül kettő működött együtt a vizsgálattal. A nem együttműködő gyártó nem ellenezte a vizsgálat kezdeményezését. Amint azt a fentiek bizonyítják, a két együttműködő vállalatot a dömpingelt importok negatívan érintették, és jelentős károkat tapasztaltak.

(115) Az ideiglenes dömpingellenes vámok kivetése várhatóan visszaállítja a tisztességes kereskedelmi feltételeket az uniós piacon, lehetővé teszi az uniós gyártók számára értékesítéseik növelését és az alacsony kapacitáskihasználási arány fokozását. Mindezek következtében az uniós gazdasági ágazat jövedelmezősége javulna, és megközelítené az ebben a tőkeigényes ágazatban szükséges szintet, továbbá elkerülhető lenne a foglalkoztatottság csökkenése. Nagyon valószínűnek tűnik, hogy az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete intézkedések hiányában tovább romlana.

(116) Ennek megfelelően a Bizottság azt az ideiglenes következtetést vonja le, hogy a dömpingellenes vámok kivetése az uniós gazdasági ágazat érdekét szolgálná.

6.2. **A független importőrök, a forgalmazók, a felhasználók és az egyéb érdekelt felek érdeke**

(117) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott határidőn belül egyetlen független importőr sem jelentkezett. Számos forgalmazó jelentkezett és fejtette ki véleményét. Ezek közül azonban igen kevesen nyújtottak be mélyebb elemzést lehetővé tévő, jobban alátámasztott adatokat. A vizsgálatban csupán néhány végfelhasználó vett részt.

(118) Számos érdekelt fél (főként az uniós gazdasági ágazat termékeinek forgalmazói és a fémipari dolgozók szövetségei) támogatta a vizsgálatot, követelve a tisztességes verseny visszaállítását, hangot adva az uniós gazdasági ágazat hátrányos helyzete miatti sajnálatuknak, továbbá állítva, hogy adók kivetése nélkül lehetetlen meggátolni az uniós termelési kapacitás eltűnését és a munkahelyek elveszítését.

(119) Az érintett termék Indiából származó behozatalainak forgalmazói, valamint számos végfelhasználó, pl. a víz-, a csatornázási és az öntözési közszolgáltató vállalatok ellenezték az intézkedések bevezetését. Azon aggodalmuknak adtak hangot, mely szerint ha az intézkedések bevezetése miatt az Indiából származó behozatalok lecsökkennek, akkor az uniós piacon az SG PAM csoport kvázi-monopóliumi helyzetbe kerül, ami áremelkedéshez vezetne. Az SG PAM csoport az uniós piacon rendkívül erős pozíciót foglal el. Piaci hatalmát a jelek szerint azonban számos tényező ellensúlyozza. Először is, a tényleges versenyt két másik, szabad kapacitással rendelkező uniós gyártó biztosítja arra az estre, ha az SG PAM árai túl magasak lennének.

(120) Másodszor, létezik számos olyan harmadik országbeli (kínai, török, orosz és svájci) gyártó, amelyek már most is értékesítenek az EU piacán. Ezek értékesítési volumenei a figyelembe vett időszak alatt alacsonyak és csökkenőek voltak. Ennek az egyéb importőrök értékesítéseiben bekövetkező csökkenésnek a legfőbb oka azonban a jelek szerint az indiai gyártók agresszív piaci jelenléte volt. Az indiai dömpingárak jóval az összes többi jelentősebb importáló ország árainál alacsonyabbak voltak (Oroszország kivételével). Ha az uniós gazdasági ágazat egyoldalúan emeli az árakat, akkor elképzelhető, hogy rövid- és középtávon az egyéb országokból származó behozatalok mértéke megnő, tekintve, hogy ezek az exportőrök az Unió piacán már jelen vannak.

Átlagos importár (EUR)

	2011	2012	2013	Vizsgálati időszak
India	665	703	659	651
Kína	955	1 014	1 059	1 054
Svájc	1 711	1 678	1 554	1 526
Oroszország	697	696	652	627
Törökország	1 246	1 544	1 272	1 010

Forrás: Eurostat

6.3. **Az uniós érdekre vonatkozó következtetés**

(121) A fentiek alapján a Bizottság megállapította, hogy nem álltak fenn olyan kényszerítő okok, amelyek alapján az alakítható vasból készült csövek Indiából származó behozatalára vonatozó intézkedések bevezetése a vizsgálat e szakaszában nem szolgálja az Unió érdekét. Az uniós piacon belüli versenyre gyakorolt hatást azonban a Bizottság a benyújtandó további információk alapján tovább fogja vizsgálni a végleges szakaszban.

7. **IDEIGLENES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK**

(122) A Bizottság dömpinggel, kárral, okozati összefüggéssel és az uniós érdekkel kapcsolatban levont következtetései alapján ideiglenes intézkedéseket kell bevezetni annak megakadályozása érdekében, hogy a dömpingelt behozatal további kárt okozzon az uniós gazdasági ágazatnak.

7.1. **A kár megszüntetéséhez szükséges szint (kárkülönbözet)**

(123) Az intézkedések szintjének megállapításához a Bizottság először az uniós gazdasági ágazatot ért kár megszüntetéséhez szükséges vám összegét elemezte.

(124) A kár abban az esetben szűnne meg, ha az uniós gazdasági ágazat fedezni tudná az előállítási költségeit, és a hasonló termék uniós piacon történő értékesítése révén olyan adózás előtti nyereségre tudna szert tenni, amelyet egy ilyen típusú iparág az ágazatban szokásos versenyfeltételek mellett, vagyis dömpingelt behozatal nélkül ésszerűen elérhet.

(125) A panaszban szereplő állítás szerint az iparág dömpingelt behozatalok nélkül 12 %-osnál magasabb jövedelmezőségre számít, mivel a figyelembe vett időszakot megelőző években ilyen jövedelmezőségi szintet ért el. Meg kell jegyezni, hogy a figyelembe vett időszakot megelőző években az uniós gazdasági ágazat értékesítései a 2007–2008. évi gazdasági fellendülés, továbbá az uniós kormányoknak a 2009. évi gazdasági válság hatásainak ellensúlyozását célzó, költségvetési élénkítő intézkedései miatt kivételesen magasak voltak. Ennélfogva ezek az évek nem tekinthetők az uniós gazdasági ágazat jövedelmezőségére jellemzőnek. A panaszos azt is állítja, hogy a kétszámjegyű jövedelmezőséget magas szintű kutatás-fejlesztési kiadások indokolják. A vizsgálat az intenzív kutatás-fejlesztési tevékenységnek kevés bizonyítékára derített fényt – az ilyen célokra legtöbbet kiadó uniós gyártó kutatás-fejlesztési kiadásai 2011-ben az árbevételnek még 2 %-át sem tették ki, a vizsgálati időszak alatt pedig még alacsonyabbak voltak.

(126) Hasonló termékeket – egyes varrat nélküli rozsdamentes vas- vagy acélcsöveket ([1]), illetve egyes hegesztett vas- vagy ötvözetlen acél csöveket és csővezetékeket ([2]) – érintő vizsgálatok során a Bizottság úgy vélte, hogy a dömpingelt behozatal nélkül az 5 %-os haszonkulcs tekinthető annak a megfelelő szintnek, amelynek realizálását az uniós gazdasági ágazat a kárt okozó dömping hiányában elvárhatott volna. Az alakítható öntöttvasból készült csövek több tekintetben is hasonlóak a varrat nélküli rozsdamentes vas- vagy acélcsövekhez és a hegesztett vas- vagy ötvözetlen acél csővezetékekhez; előállítási költségeik jelentős részét a vas nyersanyag teszi ki, továbbá víz továbbítására is használhatók. Ezért a Bizottság ideiglenesen az alakítható csövek iparágára vonatkozóan is ésszerűnek tekintette az 5 %-os haszonkulcsot.

(127) A Bizottság ezt követően az együttműködő exportáló gyártók – az áralákínálás kiszámításához meghatározott – súlyozott átlagos importárának, valamint a mintába felvett uniós gyártók által az uniós piacon a vizsgálati időszakban értékesített hasonló termék kárt nem okozó, súlyozott átlagárának összehasonlítása alapján meghatározta a kár megszüntetéséhez szükséges szintet. Az ebből az összehasonlításból származó különbözetet a súlyozott átlagos CIF-importérték százalékában fejezték ki.

7.2. **Ideiglenes intézkedések**

(128) Az Indiából származó alakítható öntöttvasból készült csövek behozatalára ideiglenes dömpingellenes intézkedéseket kell bevezetni az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésében foglalt alacsonyabb vám szabályának megfelelően. A Bizottság elvégezte a kárkülönbözetek és a dömpingkülönbözetek összehasonlítását. A vámok összegét a dömping- és a kárkülönbözetek közül az alacsonyabb szintjén kell rögzíteni.

(129) A fentiek alapján az ideiglenes dömpingellenes vámtételek a vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Ország	Vállalat	Dömpingkülönbözet	Kárkülönbözet	Ideiglenes dömpingellenes vám
India	Jindal Saw Ltd	31,2 %	68 %	31,2 %
	Electrosteel Casting Ltd	15,3 %	59 %	15,3 %

(130) Az ebben a rendeletben meghatározott, egyes vállalatokra alkalmazandó egyedi dömpingellenes vámtételeket e vizsgálat eredményei alapján állapították meg. Ennek megfelelően a vámok az e vizsgálat során az e vállalatok tekintetében feltárt helyzetet tükrözik. E vámtételek kizárólag az érintett országból, vagyis Indiából származó és a megnevezett jogi személyek által előállított érintett termék behozatalára vonatkoznak. Az e rendelet rendelkező részében külön nem említett vállalatok – köztük a konkrétan említett vállalatokkal kapcsolatban álló vállalatok – által gyártott importált érintett termékre a „minden más vállalatra” vonatkozó vámtétel alkalmazandó. Esetükben az egyedi dömpingellenes vámtételek egyike sem alkalmazandó.

([1]) HL L 336., 2011.12.20., 6. o.
([2]) HL L 343., 2008.12.19., 1. o.

(131) Ha a későbbiek folyamán valamely vállalat megváltoztatja a nevét, a vállalat kérheti ezen egyedi dömpingellenes vámtételek alkalmazását. A kérelmet a Bizottsághoz ([1]) kell intézni. A kérelemnek tartalmaznia kell az összes olyan releváns információt, amely alapján bizonyítható, hogy a változtatás nem érinti a vállalatnak a rá vonatkozó kedvezményes vámtételre való jogosultságát. Amennyiben a vállalat nevének megváltoztatása nem érinti a rá vonatkozó kedvezményes vámtételre való jogosultságát, a névváltoztatással kapcsolatos tájékoztató értesítés kerül közzétételre az Európai Unió Hivatalos Lapjában.

(132) A vámtételek közötti jelentős különbségből adódó, az intézkedések megkerülésére vonatkozó kockázat lehető legkisebbre csökkentése érdekében az egyedi dömpingellenes vámok alkalmazásának biztosításához különleges intézkedésekre van szükség. A vállalatoknak, amelyekre egyedi dömpingellenes vámok vonatkoznak, a tagállamok vámhatóságai felé érvényes kereskedelmi számlát kell bemutatniuk. A számlának meg kell felelnie e rendelet 1. cikkének (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek. Amennyiben a behozatalt nem kíséri ilyen számla, akkor a „minden más vállalatra" megállapított dömpingellenes vámtétel alkalmazandó.

(133) A dömpingellenes vámok megfelelő végrehajtása érdekében a „minden más vállalatra" megállapított dömpingellenes vám nemcsak a vizsgálatban nem együttműködő exportáló gyártókra alkalmazandó, hanem azokra a gyártókra is, amelyek a vizsgálati időszak alatt nem exportáltak az Unióba.

8. **ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK**

(134) A megfelelő ügyvitel érdekében a Bizottság fel fogja kérni az érdekelt feleket, hogy a megadott határidőn belül nyújtsák be írásbeli észrevételeiket, és/vagy kérjék a Bizottság és/vagy a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő előtti meghallgatásukat.

(135) Az ideiglenes vámok kivetésével kapcsolatban tett megállapítások ideiglenesek, és lehetséges, hogy ezeket a vizsgálat végleges szakaszában módosítják,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Ideiglenes dömpingellenes vámot kell kivetni az Indiából származó, jelenleg az ex 7303 00 10 és ex 7303 00 90 KN-kód (7303 00 10 10, 7303 00 90 10 TARIC-kód) alá besorolt, alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövek behozatalára.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott és az alább felsorolt vállalatok által gyártott termék vámfizetés előtti, nettó, uniós határparitáson számított árára alkalmazandó ideiglenes dömpingellenes vámtételek a következők:

Vállalat	Ideiglenes dömpingellenes vám	TARIC-kiegészítő kód
Jindal Saw Ltd	31,2 %	C054
Electrosteel Casting Ltd	15,3 %	C055
Minden más vállalat	31,2 %	C999

(3) A (2) bekezdésben említett vállalatok esetében meghatározott egyedi vámtétel alkalmazásának feltétele, hogy a tagállamok vámhatóságainak olyan érvényes kereskedelmi számlát mutassanak be, amelyen szerepel a számlát kiállító szervezet névvel és beosztással azonosított tisztviselőjének dátummal és aláírással ellátott, következőképpen megfogalmazott nyilatkozata: *„Alulírott igazolom, hogy az e számla tárgyát képező, az Európai Unióba történő kivitelre értékesített alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csöveket (volumen) a(z) (vállalat neve és címe) (TARIC-kiegészítő kód) állította elő Indiában. Kijelentem, hogy az e számlán megadott információk teljes körűek és helyesek."* Amennyiben ilyen számlát nem mutatnak be, úgy a *„minden más vállalatra"* érvényes vámtételt kell alkalmazni.

([1]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

(4) Az (1) bekezdésben említett termék Unión belüli szabad forgalomba bocsátásának feltétele az ideiglenes vám összegével megegyező vámbiztosíték nyújtása.

(5) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó megfelelő hatályos rendelkezések alkalmazandók.

2. cikk

(1) Az érdekelt felek e rendelet hatálybalépésének időpontjától számított 25 naptári napon belül:

a) kérhetik azoknak a lényeges tényeknek és szempontoknak a nyilvánosságra hozatalát, amelyek alapján ezt a rendeletet elfogadták;

b) írásban benyújthatják észrevételeiket a Bizottságnak; és

c) kérhetik a Bizottság és/vagy a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő előtti meghallgatásukat.

(2) Az 1225/2009/EK rendelet 21. cikkének (4) bekezdésében említett felek az e rendelet hatálybalépésének időpontjától számított 25 naptári napon belül észrevételeket tehetnek az ideiglenes intézkedések alkalmazására vonatkozóan.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Az 1. cikket hat hónapig kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2015. szeptember 18-án.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER